

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii Judecătorei Bălți din 27 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014, declarat de avocatul Sergiu Traian Guțu în numele condamnatului Bujor Nicolae,

*Termenul de examinare a cauzei:
- instanța de recurs: 11.12.2014- 14.01.2015;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 24 octombrie 2006, Bujor Nicolae a fost condamnat:

- în baza art. 328 alin. (3) lit. a) CP la 8 ani închisoare cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani;
- în baza art. 310 alin. (2) CP la un an închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 CP pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total de pedepse, definitiv i-a fost stabilit 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani.

Pe art. 217 alin. (2) lit. a), b) CP s-a încetat procedura penală cu tragerea acestuia la răspundere administrativă conform art. 44 CCA, fără aplicarea sancțiunii administrative în legătură cu expirarea termenului prevăzut de art. 37 CCA.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2007, a fost casată parțial sentința în latura pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această privință, conform căreia Bujor Nicolae Ion a fost considerat condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. a) CP și pe art. 310 alin. (2) CP cu numirea pedepsei:

- pe art. 328 alin. (3) lit. a) CP, cu aplicarea art. 79 CP, amendă în mărime de 800 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani;
- pe art. 310 alin. (2) CP cu numirea pedepsei de amendă în mărime de 500 unități

convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor definitiv i-a stabilit inculpatului Bujor Nicolae pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2007, s-a admis recursul declarat de procuror cu casarea deciziei instanței de apel, și menținerea sentinței. S-au respins ca inadmisibile recursurile declarate de avocatul Rodica Găina în numele inculpatului și de către acesta.

4. La 18.03.2014, avocatul Sergiu Guțu în numele condamnatului a depus cerere către Judecătoria Bălți, în temeiul art. 469 Cod de procedură penală, solicitând aplicarea retroactivității legii penale și a altor chestiuni cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri penale, cu liberarea integrală a condamnatului de pedeapsa stabilită.

5. Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 27.05.2014 a fost admisă parțial cererea, au fost recalificate faptele săvârșite de Bujor Nicolae conform:

- art. 328 al. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009), stabilindu-i pedeapsă cu închisoare - 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

S-a menținut condamnarea lui Bujor Nicolae în baza art. 310 al. 2 CP la 1 (un) an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 al. 1 CP pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total de pedepse, i-a fost stabilit lui Bujor Nicolae definitiv pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani

6. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată avocatul S. Guțu a declarat recurs.

În motivarea recursului a indicat că, prin cererea depusă instanței s-a invocat doar art. 469 al. (1) p. 14 CPP și nu art. 469 al. (1) p. 18 CPP, optînd pentru liberarea integrală a condamnatului de pedeapsa penală, prin reîncadrarea acțiunilor penale a acestuia în baza celor contravenționale. Nu a solicitat recalificarea acțiunilor condamnatului și numirea pedepsei conform legii penale noi, dar a solicitat recalificarea acțiunilor conform Codului Contravențional, de aceea a considerat că instanța nu s-a expus asupra temeiurilor invocate de către partea apărării și nu și-a motivat hotărîrea adoptată.

Totodată, avocatul a specificat că, la emiterea încheierii instanța de fond a admis greșeli în partea introductivă, descriptivă și dispozitivă privitoare la aspectele de formă, prevăzute de art. art. 471/1; 358 alin. (1); 393 CPP.

Instanța de fond nu a examinat argumentele aduse de avocat, în schimb s-a expus asupra altor chestiuni decât argumentele apărătorului, fără a indica în încheiere aceste chestiuni.

Recurentul a menționat că, instanța de fond a examinat temeiurile invocate de către apărător, privind decriminalizarea faptelor condamnatului, dar din oficiu a examinat aplicarea retroactivității legii penale, fapt ce nu s-a solicitat.

Totodată, a invocat ca temei pentru recurs încălcarea competenței după materie și după calitatea persoanei, deoarece cererea sa urma să fie examinată de către judecătorul de drept comun și nu de către judecătorul de instrucție. A solicitat excluderea din acțiunile condamnatului a circumstanței agravante - „intenții josnice”, în baza art. 10 CP.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014, a fost respins recursul declarat, cu menținerea încheierii recurate.

Instanța de recurs a indicat faptul că, instanța de fond corect și legal a ajuns la concluzia privind admiterea parțială a cererii avocatului prin care, în temeiul art. 469 al. (1) p. 14) CPP a fost aplicată retroactivitatea legii penale în privința condamnatului și fapta sa a fost recalificată în baza art. 328 Cod penal (în redacția Legii nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare 24.05.2009), fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare 2 (doi) ani în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

Este întemeiată soluția instanței de fond și în latura menținerii condamnării lui Bujor Nicolae în baza art. 310 al. 2 CP, conform sentinței de condamnare, deoarece temei pentru aplicarea prevederilor art. art. 10; 10¹ CP nu sunt.

Încheierea instanței de fond la acest capitol este conformă și soluției date prin decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2014, în care a fost examinat recursul în interesul legii formulat de Procurorul General și a fost stabilit că prin Legea nr. 252 din 08.11.2012 nu au fost dezincriminate faptele incriminate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) sau c) Cod penal (red. Legii nr. 277 din 18.12.2008); art. 309¹ Cod penal (red. Legii nr. 245 din 02.12.2011), fiindcă aceste fapte se regăsesc în norma relativ echivalentă prevăzută de dispoziția art. 166¹ Cod penal (redacția Legii nr. 252 din 08.11.2012).

Nu au fost reținute de către instanța de apel susținerile condamnatului precum că, instanța neîntemeiat a admis parțial cererea avocatului S. Guțu, or instanța a examinat cererea în baza art. 469 al. (1) p. 14 CPP, potrivit căruia, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume: ... liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art. 10 și 10¹ din Codul penal), precum și excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.*

Cerințele părții apărării privind reîncadrarea acțiunilor penale a condamnatului în baza Codului Contravențional, Colegiul penal a indicat că sunt neîntemeiate și ar

constitui o imixiune în actul de justiție, care a fost emis prin sentința Judecătorei Bălți din 24 octombrie 2006, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2007, decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2007 și hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 10.03.2008, cauza fiind examinată atît pe căile ordinare, cît și pe cele extraordinare.

Argumentele părții apărării precum că, Bujor N. nu este subiect al infracțiunilor de care a fost recunoscut vinovat sunt neîntemeiate, or acesta la momentul examinării cauzei a fost subiect al infracțiunilor, fiind persoană cu funcții de răspundere. Aceste circumstanțe au fost verificate de instanțele care au judecat cauza pe căile ordinare și extraordinare de atac și o reapreciere a probelor la faza executării pedepsei nu se admite.

Au fost considerate ca fiind lipsite de temei argumentele recurentului privind încălcarea competenței după materie și după calitatea persoanei din motiv că, cererea a fost examinată de către judecătorul de instrucție și nu de cel de drept comun. Prin cererea depusă au fost invocate mai multe cerințe, care țin atît de competența judecătorului de drept comun, cît și a celui de instrucție, de aceea cauza a fost examinată de către judecătorul de instrucție, de o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, iar cererea de recuzare înaintată către partea apărării a fost examinată și prin încheierea din 15.04.2014 a fost respinsă. Cererea de recuzare înaintată judecătorului de către apărător conține alte temeiuri decît cele invocate în recurs.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, este motivată, iar temeiuri pentru a o casa și a adopta o altă hotărîre lipsesc.

Decizia menționată a devenit irevocabilă din momentul pronunțării.

8. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs în anulare avocatul Sergiu Traian Guțu în numele condamnatului, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 2002) și art. 310 alin. (2) Cod penal să fie recalificate în baza art. 313 Cod Contravențional (red. 2009), cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În motivarea recursului, recurentul invocă aceleași motive din recursul depus asupra încheierii instanței de fond.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Art. art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală indică, că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul

procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărîri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 471 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă, că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărîri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat, situație ce persistă în cauza dată.

10. În conformitate cu prevederile art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare împotriva încheierii Judecătoriei Bălți din 27 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014, declarat de avocatul Sergiu Traian Guțu în numele condamnatului Bujor Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun